

1898-02-28

SENDER

Alhed Larsen

RECIPIENT

Johannes Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Dateringen fremgår af brevet

General comment:

"Tand" og "Tænder" var i 1898 muligvis slangudtryk for unge mennesker.

"Sidste gang i de hjemlige omgivelser": Hempel Syberg (Onkel Syberg) stoppede som forpagter af Gelskov i 1898 for at koncentrere sig om arbejdet med at organisere mejerierne i Danmark.

Sender's location:

Erikshaab

Mentioned people:

Dora -

Christian Andersen

Thora Branner

Vilhelm Branner

Christine Mackie

Fritz Syberg

Albrecht Warberg

Andreas Warberg

Laura Warberg

Astrid Warberg-Goldschmidt

Archive:

Det Kongelige Bibliotek

Provenance:

Indleveret til Det Kongelige Bibliotek af Larsen-familien

TRANSCRIPTION

Kære Las!

Nu er Kl. 6, saa det er snart mange Timer, siden jeg rejste fra Dig, det forekommer mig som det er meget længe siden. Det var frygtelig kedeligt, at jeg skulde rejse saa snart, jeg havde glædet mig saa forfærdelig til 8 rolige Dage med Dig! – Det var for resten rigtig hyggeligt at komme hjem, men det er bedst, jeg begynder hvor vi slap. – Jeg kørte altsaa i tre Timer med Dagvognen, vi naade at blive 8 inde i Vognen, saa vi blev noget klemte, men det varmede rart, jeg var umaadelig glad ved Tæppet, ellers havde jeg vist frossen. – I Odense gik jeg op til Christine, der var rejst hjem. Paa Banegaarden traf jeg Dis, Tutte og en rasende Masse unge "Tænder"! Vi kunde ikke være i én Kupé, i Højrup var der 5 Vogne efter os, inclusive Dede og Dora efter mig. – Jeg kørte herhjem, Mor vilde nok derom til Middag, naar jeg var hos Far. Jeg spiste saa alene til Middag, (fik et Glas Rødvin til,) og derefter gik jeg ind til Far, som jeg har siddet og snakket med hele Eftermiddagen. Han har det noget bedre men ser daarlig ud. For lidt siden kom Mor hjem, og nu er jeg gaaet op for at klæde mig om, men først maatte jeg jo skrive et Par Ord til Dig og sige Dig Tak for sidst; Du er en god Dreng, men jeg ved ikke, om jeg alligevel vil komme og besøge Dig igen. Jeg forstyrrede Dig dog alligevel! sikke søvni og søj, Du var i Gaar. Du saa for Resten i det hele taget daarlig ud, ogsaa den første Dag, det er kedeligt, at det tager saa meget paa Dig at arbejde; mon ikke Du skulde gaa nogle lange Ture og maaske gøre noget Gymnastik med dine Haandvægte. – I April Maaned skal vi ordentlig muntre Dig, ikke sandt? Det er saadan en dejlig Maaned at gaa ude i. – Du kan ellers tro, jeg var glad ved at se Dit Chr. A. Billede. Jeg tror, det bliver et meget smukt Billede. – Jeg sidder oppe paa mit Værelse og skriver, Mor havde lavet det saa nydeligt i Stand med nye Betræk paa Servanterne, et andet Bordtæppe o.s.v. og her var saa varmt og yndigt.

Næste Dag: Her maatte jeg bryde af i Aftes, Mor kom og snakkede med mig, mens jeg klædte mig paa og vi snakkede saa længe, at jeg først kom derom Kl. 8 ½. Brannerne er nogle forfærdelige nogle til at gøre Spektakle, de raaber og skrigger i Munden paa hinanden, saa man er lige ved at blive døv. Tuttens Tand synes jeg bedst om, han ser saa inderlig god ud. Der var Dans nede i Karleloen, hvor vi dansede til Høstgildet. Det var i Grunden forfærdelig morsomt, men det var saa underligt at tænke paa, at det var sidste Gang, vi gik der i de hjemlige Omgivelser; der var nu ikke meget Ro til at tænke, vi dansede hele Tiden, men jeg tænkte flere Gange paa, at bare Du havde været der, saa vi kunde have gaaet en Tur, jeg var saa oplagt til at melancholisere lidt. Jeg var saa ked af at se paa Tandens og

Tutte, hun er allerede ked af ham og han saa saa bedrøvet ud og gik med Taarer i Øjnene mange Gange. Det staar mere og mere klart for mig, at Tutte har baaret sig rasende hensynsløst ad imod ham. Er det ikke trist? Du skulde bare have set den lille Tand saa ked af det han var, Tutte kunde trænge til en forfærdelig Lussing af en [det følgende skrevet på side 1, på tværs, over den øvrige tekst] eller anden Slags, men jeg gad vide hvad i Verden, der kunde bringe hende ud af sin sløve og apatiske Ligevægt. - - Synes Du ikke alligevel at jeg skulde komme om ad Kerteminde, bare én Dag; jeg synes, jeg længes saa meget efter Dig. Naar der er noget, der ligger mig paa Sinde, er det altid kun Dig, jeg faar Lyst til at tale med. - Nu maa jeg slutte. Skriv snart til mig! - Hils dem alle sammen saa mange Gange og sig Tak for sidst! Jeg er spændt paa at høre, hvad Kunstneren skrev! - 1000 kærlige Hilsner fra Din Alhed.

Erikshaab - 28/2 - 98.

Jeg glemte mine Galoscher jeg haaber ikke Hundene æder dem.

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**
NY CARLSBERGFONDET

OMTALTE VÆRKER

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Efter, Man hørte og bemærkede ved
 det, uventet i Kl. 6 sa. saa og vi saak
 Kilde saa længe, at i fort. Røve der
 om Kl. 8 1/2. ^{Medlemme} og uaf-
 forfærdige varde til at gøre i penkball
 de saak og skriger i Alledag
 saa bevandte saa uventet er tegnet
 at Røve der. Fures Paul synes, høst
 om han ser saa uventet og til det der
 var saak ude i Marktoelen, hvor
 vi gik ude til Hørgildet. Det var
 i Grunden forfærdigt uventet men
 det var saa uventet at hørke
 saa at det var sidste gang, vi gik
 der i de ligesindte Gæstgæstgæster
 var nu nok uventet og at hørke
 for, vi gik ude hele tiden uventet
 hørke flere gange saa at bare
 nu havde været det, saa vi kunne
 have gået en tur, i var saa ap-
 lagt til at melancoliske lukt. I
 var saa ned af at se saa Paulen
 og Tilde, men er allerede, Red af
 Maan og han saa bedrøvet ud
 og gik med Jaarer i Gæstgæstgæster
 og hørke. Det maan flere og hver
 klart for mig, at Tilde har Jaarer
 og redede uventet, at uventet
 hørke. Er det ikke vist? Det skulde
 bare have set den lille Paul, saa
 Red af det han var, Tilde kendte
 træde til en forfærdigt Lærings af en

eller anden, der var
 i Kl. 6 sa. saa det er uventet uventet
 ge Tilde liden, i egde fra I det
 forfærdige uventet hørke det er uventet
 gel længe tidvar. Det var frygt i
 kej. Redelig, at i skulde egde.
 saa recart i. havde glædet mig
 saa forfærdigt kl 8 kalise dag
 med d. - Det var for Renen
 rejst Gæstgæstgæst at Røve uventet
 uden det er bedst, i begynder hørke
 vi slap. - I Røve alkaa i the ti =

Dittmønst - 38 / 2 - 98
 I de uventet uventet hørke
 hørke 1842 hørke uventet

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

meer med da roqueen, vi waade
at blive 8 ude i Vognen, saa
vi blev meget kleeete, men det
varuude gart j var uuaadelt
glad ved Tappet, eller laorte
vild, prosem. - I Odense gik
op til Christene, der var Rigt
lijen. Saa Tveegaarden
hraf dis, Talle & en raseude
Møde unge Tander. Vi Reue
de mere vare i en Repe, i Høj
vop var der 5 Vogn efler 6,
inclusive dete g Dora efler
ui. - I Røde herlyken Mar
bille waer derose til Midday
naar j var hos far. & spalte
saa alle til Midday, fik et
glas Røme kl.) og drøpfer gik
i med til far som j har dit net
i marked med held. Drenue
effen har det meget bedre iden
er daarl ud. For lidt inden
Rou Mar lien, og uo er j
gaad op for at blode u, du
uua farul maale j for skive

de far Ord til Dis Reje D. Val.
for lidt, du er den god Dren,
uua j ved ikke, om j allehel
vil komue a besoge D. g. uen.
I farlypriet D. da, alle hede,
Bikke houg, a elot, dy var i kaa
Du saa far Røde i det hele kapt
daarl ud opaa den fande kaa,
der er Reidelt at det laer saa
uget saa D. at arbeide, uog
du ikke stalle gad waer laue
Ture a uuaer gort waer kapt
uudlyt med alle Maduude.
- I April Maaned skal vi ardeu
i uuaere D. ikke saad
Det er saadai en de j. Maaned
at gaa tude i. - Du Rau ellou
bro j var glad ved at se det
Olr. A. Pillede. j brar det blou
et uget uuaer Pillede. - j
uudver appe saa it uer beuere
a skouer, Mar haude laust
der saa uudelt j Plaud med
uue Trebrat saa Peruaderue
et andet Nordkappe o. no. a lue
har saa uuaer a uudlyt.
Naar kay: Her uuaer j bryde af i